

DIALOG

Norrköping

Tidning för anställda vid Ericsson Telecom AB, Norrköping • nr 4 1996 • Årg 19

DIALOG önskar sina läsare God Jul • Gott Nytt År!

Håkan Gustafsson - välkommen tillbaka till Norrköping

För många av oss är Håkan redan en gammal bekant. Åren 1989-93 arbetade han i Kumla, både med mobiltelefoner och mönsterkortstillverkning. Under 1994-95 var han chef för produktområdet mönster Norrköping. Efter ett år i Katrineholm som fabrikschef för Ericsson Radio System är Håkan Gustafsson tillbaka i Norrköping. Han har tagit över ansvaret som produktområdeschef på ST efter Ian Maclure, som nu arbetar i Stockholm hos Rolf Nordström. Knappt installerad kavlade han upp skjortärmarna och började ta tag i ett gediget förändringsarbete.

Håkan Gustafsson, chef för produktområde (ST)

Håkan:

- Jag har sett de här förändringarna närma sig och det gäller inte bara för ST utan för alla områden inom Ericsson. Nu senast även på koncernnivå där Ericsson istället för sina tidigare fem affärsområden kommer att koncentrera sig på tre. (se intern-info 22.11.96) De organisationsförändringar som nu följer på affärsområdesni-

vå kommer att vara till vår fördel och ligger helt i linje med det arbete vi gör här nere i Norrköping just nu.

Det här med att koncentrera verksamheten handlar väl egentligen om i vilken liga vi vill spela i fortsättningen. Vill vi finnas kvar som ett världsledande företag inom telekommunikation, då måste vi anpassa oss till de krav som ställs på oss såväl kun-

der som från vår koncernledning i framtiden. Förändringar är någonting som kommer att bli en del av vår vardag. Vi måste börja se dessa som en möjlighet att komma framåt och utveckla oss vidare istället för någonting enbart negativt.

Jag ser fram emot 1997 och upplever den här förändringsprocessen vi just nu genomför som någonting

väldigt positivt. Vi ska se till att få rätt modell på den här organisationen! Dessutom kommer det att betyda både förbättringar och nya utmaningar för oss. Det finns mycket potential och fin kompetens ute hos medarbetarna som vi gärna vill ta

vara på. Vi har ett bra gäng att bygga på!

Julen 1995 var en riktig bilderboksjul med snö, sol och kyla. Låt oss hoppas att vi får uppleva en liknande helg även detta året. Alla har jobbat hårt och vi har några turbulenta månader bakom

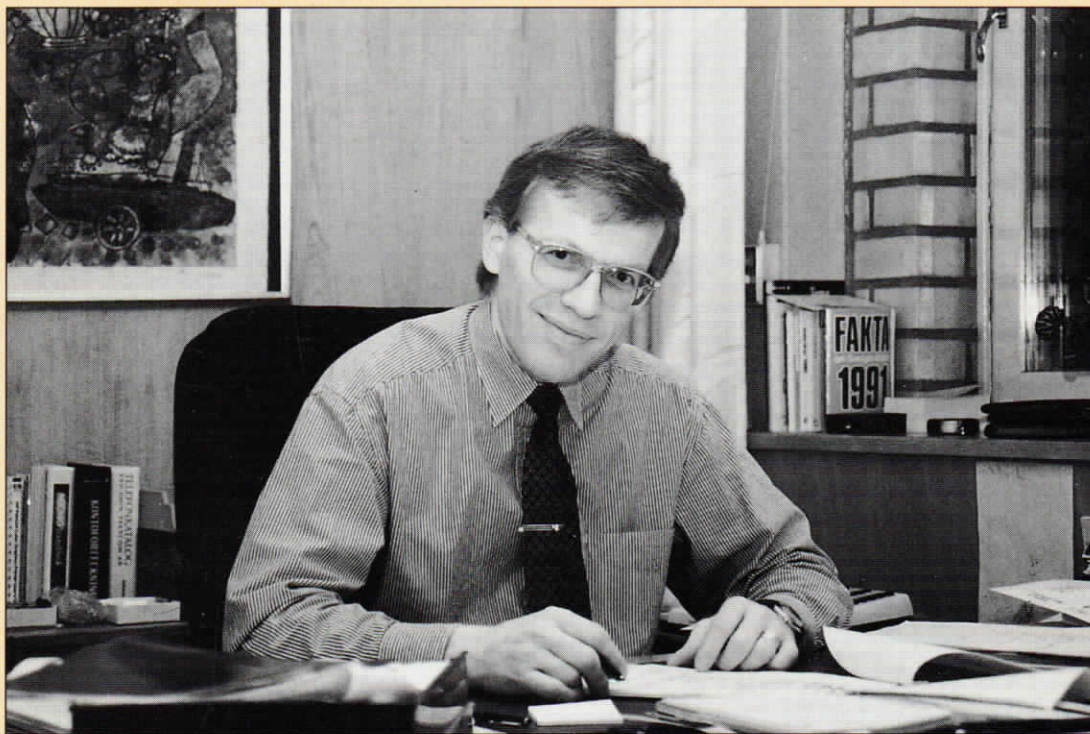
oss. Då känns den här julle-digheten extra efterlängtd!

Jag önskar alla medarbetare i Norrköping en riktig God Jul och Ett Gott Nytt År! Väl mött i januari 1997!

Håkan Gustafsson

Storstilad Avslutning på turbulent år

Bertil Nilsson, chef för produktområde (SA)

Efter en sedvanlig leveranspurt under förra året, började 1996 väldigt avvaktande. Beläggningen under framför allt första kvartalet var väldigt låg. För vår Norrköpingsverksamhet var det dock en fördel eftersom flytten såväl inom Ingelsta som från Katrineholm gjorde att det var mycket arbete bara med att få ordning på detta. Nya organisationer skulle byggas upp och många nya människor började inom SA.

Flytten slutfördes till halvårsskiftet enligt tidplanen och många gjorde ett utmärkt arbete med att få det hela att gå ihop. Inför se-

mestern hade vi både medvetet och omedvetet byggt upp ganska stora förråd av inköpta komponenter och egentillverkade detaljer.

Sammantaget gjorde detta att beståndet (värdet av alla komponenter och varor i arbete) ökade och nådde en oacceptabel nivå. Inom SA

totalt hade vi ett bestånd som var över en miljard kronor. Under året arbetade vi mycket med att styra (optimera) vårt totala bestånd, men det var inte förrän efter semestern som vi verkligen började få effekt av allt detta arbete.

FANTASTISKT ARBETE

Under hösten har det gjorts ett fantastiskt arbete inom

hela SA. Vi har lyckats med att leverera väldigt stora volymer (mer än budgeterat), samtidigt som vi har förbättrat leveransprecisionen, minskat antalet sena order och sänkt beståndet med drygt 250 miljoner kronor. Detta är en utomordentlig prestation som många har bidragit till.

Jag vill med dessa rader tacka Er alla för Era fantas-

tiska insatser under året och samtidigt tillönska Er och Era närmaste en skön och avkopplande ledighet och en

GOD JUL och ett GOTT NYTT ÅR!

Bertil Nilsson

Chef för produktområde AXE (SA)

RESAN TILL FRAMTIDEN

den påbörjades 1996

Det har verkligen varit ett händelserikt år. Förändringar har inträffat tidigare, men det är premiär för en resa av det slaget som SM nu påbörjat. Även om outsourcing är den största händelsen så har det hänt många andra saker varav flera kanske är konsekvenser av att vi inom en snar framtid ska stå på egna ben utanför Ericsson-världen. En ny spännande tid har vi framför oss.

NYA KRAV - NY ORGANISATION

När kundernas krav på oss och våra produkter förändras måste vi naturligtvis följa med dessa vindar. Den förste november skedde därför flera förändringar hos oss.

Produktionsorganisationen är resursförstärkt och har fått en klarare ansvarsfördelning. (**organisationsschema**)

Ett nytt produktionsledarteam införs mellan produktionschefen och utvecklarteamet. Ledarteamet ska i huvudsak inrikta sig på framtid och kommande frågor medan utvecklarteamet främst arbetar med frågor i nuet.

Teknikerna har tidigare varit indelade i tre grupper som arbetat mot olika områden. I den nya organisationen är teknikerna en grupp och de mer eller mindre synliga gränsdragningarna som tidigare funnits är nu utsuddade. Vid denna ändring har också en del av teknikerna fått ett tydligare uttalat ansvar för de tillverkningsprocesser vi har. Det innebär att respektive tekniker är kontaktperson i frågor knutna till sin process, ansvarig för att den håller korrekt teknisk standard, samt ansvarar för att processen anpassas till nya produkter och ny teknik.

Personalfrågor har också fått en tydligare roll och där är utbildning en mycket viktig del. Ansvarig är Stefan Rybom.

Kommunikation- och marknadsfrågor är också något vi börjat satsa på. Vårt företag ska präglas av en omtänksam och mänsklig attityd och det ska återspeglas i all kommunikation, både med personal och med våra kunder.

Nu arbetar vi med att hitta nya vägar och förbättra de gamla för att nå dit.

BLICKAR FRAMÅT

Om jag ser tillbaka på vad som hänt under året så har vi "nästan" byggt en ny mönsterkortsfabrik. Efter nedläggningen av SM/A 1995 har vi år flyttat all utrustning kopplat till vårt volymflöde från ena sidan av våra lokaler till andra. En inte helt lätt uppgift men som vi nu har

Stefan Lager, chef för produktområde (SM)

fått i hamn. I samband med detta har vi också introducerat nya processer såsom nickel/guld/plätering och mikroviateknik (ex laserborrning).

Inom prototypverksamheten har vi lagt ner mycket tid och arbete på att etablera oss hos nya kunder, samt också arbeta hårt med att korta genomloppstider i tillverkningen och inom ordermottagning/beredning.

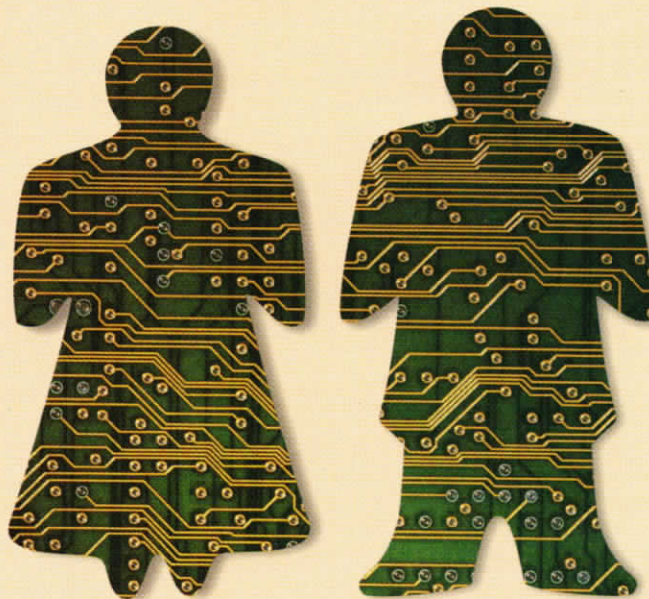
Telefonkort är en produkt som är viktig för oss framöver inom både prototyp- och volymflödet. Behovet kommer att vara mycket stort under en överskådlig framtid av dessa kort.

Hittills har vi gått igenom många förändringar och framför oss har vi ännu fler. Vi bär alla på frågor som inte finns några svar på - ännu. Det är en bra bit kvar innan vi är sålda

och losskopplade från Ericsson och kan "gå vidare" i något nytt. Under den här perioden som kan komma att kännas lång måste vi hjälpas åt, hålla ihop, stödja och ha förtroende för varandra så att det här blir något

riktigt bra. För det kan det verkligen. Låt det vara högt till tak så att vi kan diskutera det vi går och funderar på.

Stefan Lager

FÖRÄNDRINGARNAS VINDAR BLÅSER PÅ MÖNSTERKORTSENHETEN

Nu har månader förflutet sedan förra numret av Dialog gavs ut och en hel del har hänt sedan dess. Alla planerade besök är nu genomförda. Från början var det fyra företag som var inbokade på besök, men ytterligare fyra företag har tillkommit i diskussionerna. Alltså totalt åtta stycken.

Som privatperson är ett köp av hus en av de största affärerna vi kan tänkas göra och då vill vi verkligen vara säkra på vår sak och veta vad vi köper. Då går vi minutiöst tillväga och låter varje skrymsle undersökas.

Att köpa mönsterkortsenheten är i jämförelse en mycket större affär och naturligtvis är det många fler delar som måste diskuteras. När nu intressenterna är fler till antalet så innebär det att projektet är något försenat mot ursprunglig tidplan.

MEN VAR ÄR VI NU?

Vad som händer före jul är följande. Efter varje besök har de besökande företagen fått ca två veckor på sig att besvara en frågelista från Ericsson. Dessa svar

har kontinuerligt analyserats, sammanställts och värderats av projektgruppen.

Värderingen kommer sedan att ligga till grund för en lista med tre till fyra företag. Det är dessa företag som projektgruppen anser vara de bästa företagen/koncepten för fortsatta diskussioner.

Målsättningen är att påbörja djupare diskussioner med något eller några av dessa före jul. Till dessa samtal behövs en hel del siffermaterial som nu håller på att sammanställas. Kravet är oftast att relativt komplexa frågor ska kunna besvaras så fort som möjligt för att diskussionerna inte ska avstanna. "Så fort som möjligt" är i detta fall timmar eller max dagar.

Förseningen innebär att preliminäravtalet (Memorandum of Understanding), tidigast kan upprättas under kvartal 1-97 och losskopplingen från Ericsson påbörjas i kvartal 2-97.

Preliminäravtalet innebär att det mest intressanta företaget väljs ut för en djupare diskussion.

Detta preliminära avtalet ska sedan slutförhandlas.

Kontinuerlig information om outsourcingprocessen kommer att ges i Dialog eller på annat sätt.

MariaHallberg

Som ett avstamp inför vår resa till framtiden hade SM en Kick-off på Louis de Geer

Det hela gick av stapeln i mitten av oktober, hela kvällen gick i resans tecken. Som alltid vid en resa måste resenären göra en incheckning och så även denna gång. Det fanns reseledare, tull, taxfree, väktare och naturligtvis en styrman och en flygkapten som hjälpte alla resenärer till rätta under kvällen. Den här kvällen lyfte vi verkligen också och påbörjade

resan. Alla fick placera sig i flygplanet (konsertsalen) och genomgå den oundvikliga säkerhetsgenomgången.

Därefter trycktes vi mot sätena då verklighetstroget motorljud dundrade ut ifrån högtalarna. Stefan Lager som flygkapten presenterade tankegångar inför vad som komma skall. Han talade om vad vi bör tänka på när förändringens vindar blåser

och hur vi bäst får handlingsberedskap inför framtiden och siktar mot samma mål.

Som uppföljning till den här kvällen fick alla anställda ytterligare en genomgång första arbetsdagen efter kick-offen. Tankarna och idéerna presenterades sedan i en "resehandbok" som alla fick ett exemplar av.

När förändringens vindar blåser bygger vi...

Sedan den 1:a november finns en ny funktion på SM-Marknad. En tydlig beskrivning av funktionen kommer att göras i Dialog framöver.

Vi på SM måste förbereda oss att stå på egna ben utanför

Vår situation kommer att förändras, från att ha varit en intern leverantör med försörjningsansvar för övriga enheter inom ETX, till att bli en organisation med mer renodlade köp/säljrelationer.

När saker och ting förändras skapas också möjligheter. Vi har

Ericsson. Viktigt är då att fortsätta att kommunicera med våra kunder även om medlen, verktygen inte är desamma.

Så när förändringens vindar blåser kan vi antingen bygga vindskydd eller vindkraftverk. Vi väljer vindkraftverk eftersom vi tänker satsa offensivt och ha kraft att arbeta på nya sätt gent-

emot våra gamla såväl som nya kunder.

Ericsson kommer naturligtvis även i fortsättningen att ha en särställning som vår viktigaste kund.

inte alla svar idag, men våra kunder kan vara säkra på att vi ska göra allt som står i vår makt för att förändringen ska bli positiv.

Robert Jonsson
marknadsansvarig

Med rötter i Lars-Magnus Värmland

Leif Helgman är sedan början av hösten ansvarig för HR-frågor inom SA.

- HR står för Human Resources, det betyder mänskliga resurser. Förr hette det "personal" eller "personalavdelning", men jag tycker att HR - våra mänskliga resurser och förvaltningen och utvecklingen av dessa är en bättre beskrivning, säger han.

Leif är 35 år, fyra-barnsfar, med rötterna i Värmland.

- Jag är född i närheten av Grums, grannsocknen till Lars-Magnus Ericssons Värmskog, berättar Leif.

Han beskriver sig själv som en otålig, envig och målinriktad humanist, med större intresse för helheter än för detaljer.

- Jag är en utpräglad idrottstyp. Sätt på mig en nummerlapp eller dela upp två lag, så är det MATCH!

Vad var det då som gjorde att han sökte jobbet på Ericsson?

- Möjligheten att få jobba med personalfrågor i en stor koncern, som har rykte om sig att prioritera Human Resource-frå-

gor var intressant. Ett stort kunskapsföretag i medvind är lockande även för en humanist.

Sitt yrkesliv har han ägnat åt försvaret i över tio år, som officer. I tre år var han personalchef vid Avesta Sheffield - stålverk och valsverk i Avesta.

- Mina mest värdefulla erfarenheter från tidigare är att jag de senaste fem åren jobbat i organisationer under förändring, menar Leif.

Just nu arbetar man inom SA:s HR-funktion med att se över kompetensen inom företaget.

- Vi går igenom alla avdelningar, ser över vilken kompetens som finns idag och vilken kompetens som kommer att behövas

framöver. Vi måste se till att våra medarbetares kompetens håller och utvecklas i samma takt som omvärldens krav förändras. Det är det viktigaste arbetet just nu.

Leif har också varit med om att starta "Ericssons Norrköpingsråd", som består av ledningsteamerna på ST och SA.

- Grupperingen har hittills träffats två gånger. Syftet är att lösa ortsgemensamma frågor, samverka där så är möjligt samt utveckla Ericsson i Norrköping. Rådet är en informell samling och vi träffas ungefär en gång per månad.

"FAKTARUTA"

- Namn:** Leif Helgman
- Född:** I Malsjö, 6 km utanför bruksorten Grums, där jag har växt upp med ishockey, pappersindustri och bruksmentalitet.
- Familj:** Gift med Tina, vi har tillsammans två barn; Anton 2 år och Malin 8 månader. Sedan tidigare har jag barnen Thomas 18 år och Anna 8 år. Åldersspridningen på barnen har gjort att jag bytt blöjor under snart tre årtionden.
- Bor:** I Söderköping
- Senast lästa bok:** "Frestelsens berg" av Jonas Gardell
- Senast sedda film:** "Seven"
- Beundrar:** Nelson Mandela. Han har gjort århundradets prestation; från 20 år i fängelse till president!
- Hatar:** Det har jag svårt för, men jag ogillar trångsynthet och dogmatiska personer. Och att förlora.
- Drömmer om:** Att avsluta min yrkeskarriär som pensionatsägare i fjällvärlden. Ett eget Faulty Towers, där man kan hoppa omkring som en John Cleese i restaurangen, skulle kännas som en värdig avslutning innan pensionen. Om jag mötte en god fe som gav mig tre önskningar skulle jag önska det och dessutom att jag kunde franska (det är så vackert!) och att få besöka Ulan Bator, Mongoliets huvudstad.

Ingen Jul utan Kalle Anka

Alla har vi väl någon speciell jultradition, något som vi bara måste göra, äta eller uppleva. Dialog har frågat några medarbetare om deras alldeles egna traditioner!

■ **Stefan Johansson**, personalman, SA/H:

- Före jul gör vi alltid julkorv enligt ett hemligt Västerviks-recept. Den blir jättegod! En viktig sak är också att lägga julklappar i barnens julstrumpor.

■ **Sonja Andersson**, receptionen Ingelsta:

- Jag tittar på Kalle Anka, varje år! Jag har till och med programmet inspelat utifall TV skulle bestämma sig att inte sända.

■ **Hassan Faidulla**, ST/SA:

- Vi tar hem lite svensk julstämning för barnens skull. Jag är muslim och firar egentligen inte jul överhuvudtaget. Men barnen går på dagis och för deras skull har vi julgran och de får julklappar.

■ **Carina Jonsson**, ST/SA:

- Julskinkan är det mest typiska för julen. Jag åker alltid till mina föräldrar i Söderköping på juldagen, då träffas alla syskon.

■ **Anders Martinelle**, ST/AF:

- Glögg och julbord, speciellt julsinka, hör absolut till! Man blir litet trött på julmaten framåt annandagen, eftersom det är mycket besök hos olika släktingar. Julklappar delar vi bara ut till barnen. Ett spel vi ofta spelar under jularna är Trivial Pursuit.

Miljonbesparing på Ingelsta

Dagligen hör vi om hur produktionen jagar ledtider och bundet kapital. I ett snabbare och effektivare flöde måste också hanteringen av gods, till exempel inköpt material, fungera bra. Nu tar ankommande gods på Ingelsta ett stort steg framåt och inför "Barflow"! Ankommande gods på Ingelsta får varje dag ett trettiotal sändningar med gods. Större delen, nära 90 procent är inköpt material till förråd. I snitt rör det sig om ca 120 - 150 inorder.

- Idag är det något av en händelse hos oss. Vi vet inte från dag till dag hur mycket gods som är på väg in. Leverantören skickar material och det kommer hit, men vi har väldigt svårt att planera för att ta hand om leveranserna på ett snabbt och effektivt sätt, berättar Helena Pettersson på materialhanteringen, SA/NF.

När gods kommer in måste man först kontrollera att rätt kvantitet och rätt gods kommit, samt vart godset ska (vem som ska använda det). Godset ska också registreras innan det kan läggas i förråd eller levererats ut till produktionen.

SA/N är pilot inom ERX för införande av ett datasystem som ska göra hanteringen av ankommande gods snabbare och effektivare. Systemet heter Barflow, är inköpt från MAsystem och vidareutvecklat av verksamheten tillsammans med LM Ericsson Data AB. Projektet startades tidigt i våras, Helena Pettersson på materialhanteringen har varit projektledare. Sedan november är systemet driftsatt.

Barflow är ett system för materialhantering. När systemet är helt utbyggt skall man kunna få tidig information om att en leverans är på väg, leverantören

skall förse godset med streckkodsetiketter och skicka avisering information (despatch advice) om godset till Barflow. Det betyder i praktiken att man här vid SA/N kan se vad som kommer och när; vikt volym, antal kollin, beställare med mera. Man kan då också utföra registrering av ankommande gods genom att scanna av etiketten på kollits utsida. Då man investerat i handterminaler med radiokommunikation kan avläsningen ske direkt "ute på golvet" och i framtiden vid lossning av bilar.

- Idag vet vi inte hur mycket gods som skall komma varje dag. Vi måste också packa upp alla leve-

Helena Pettersson, projektledare på materialhantering

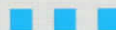
ranser för att kolla det, först där-
efter kan vi registrera godset som
ankommet. Eftersom vi har prob-
lem med väntetider i dagens da-
tasystem kan det ta upp till fem-
ton minuter att "ranka" godset,
det vill säga registrera det som
ankommet, berättar Helena.

Först när godset är rankat finns
information tillgänglig för inköp
och produktionen i system DA-
KA och CAP. Med despatch ad-
vice (aviseringsinformation) in-

fört kommer en information till
DAKA innan godset lämnat leve-
rantören, därmed vet man i pro-
duktionen när ordern kan startas.
- Med Barflow och streckkoder
som leverantören märker godset
med kan vi både planera vårt ar-
bete bättre och hantera godset
snabbare. Vi slipper pricka av
godslistor och manuellt registrera
följesedlar utan läser av streckko-
den med en scanner. Först måste
vi läsa koden på varje ingående

kartong i en sändning, men i
framtiden kommer streckkoden
med informationen att finnas på
ytterkollit. Då behöver vi inte ens
packa upp för att registrera att
godset anlämt!

Totalt räknar SA/N med att man
kan spara ett par miljoner kronor
per år genom att införa systemet.
Sedan kommer de förbättringar
som man kommer att kunna få in-
om den direkta produktionen.

OUTSOURCING

Många har hört ordet "outsourcing" det senaste halvåret. Ett bra svenskt ord är svårt att hitta; "avyttring" är ett försök. Det handlar om att Publik Telekommunikation skall koncentra sig på sin kärnverksamhet; det världsledande AXE-systemet och utvecklingen av bredbandslösningar. Två verksamheter, förutom SM (mönsterkort), som nu är mitt uppe i outsourcingdiskussioner IT och service och underhåll. IT-verksamheten har kommit längst. Så snart som möjligt skall det finnas ett preliminärt avtal med en extern köpare. Avsikten är att i stort sett all IT-verksamhet skall köpas av Ericsson från denna externa leverantör. Alla berörda, ett trettio-tal personer, kommer att få ett erbjudande om att gå över till den nya ägaren.

- Jag tror att hela enheten och dess medarbetare kan få bättre utvecklingsmöjligheter hos ett företag som har IT som sin kärnverksamhet. Detta kan också ge Ericsson fördelar. En ledande IT-leverantör kan ge företaget bra service till konkurrenskraftiga priser, sade Stig Andersson, dåvarande IT-chef, när medarbetarna informerades. Även inom service och underhåll pågår motsvarande outsourcingprojekt. ABB har valts som en möjlig partner och målet är att ett avtal skall vara klart under våren 1997.

- Ericsson gör en stor satsning på service och underhåll. Ett långsiktigt samarbete med en extern part, som har service och underhåll som sin kärnverksamhet är positivt både för företaget och de medarbetare som berörs, säger Anders Knutsson, serviceenhetschef vid SA i Norrköping.

Idag arbetar omkring 70 personer med service och underhåll vid Ingelsta och Kabelvägen. Utgångspunkten är även att i detta projekt att samtliga berörda skall erbjudas anställning hos den nye partnern.

Mycket arbete görs i outsourcingprojektet för att gå igenom den verksamhet som finns inom enheterna idag, vilken service man ger, vilka tjänster man utför. Kunderna, köparna av tjänsterna, måste också delta i projektet och beskriva vilka krav de ställer på en framtida leverantör.

Outsourcing är inget självändamål. Både Ericsson och de medarbetare som går med i en outsourcing kan vinna något; Ericsson får en leverantör som har IT eller service och underhåll som sin kärnverksamhet. Medarbetarna får chans att bibehålla och utveckla sin kompetens hos en ny arbetsgivare.

Ändå finns naturligtvis många frågor och funderingar hos alla berörda; "kommer verkligen alla att få jobba hos det nya företaget, vilka anställningsvillkor gäller, hur blir det med semester som är intjänad" och så vidare...

Medarbetarna vid IT-enheten (SA/DN) fick härom veckan möjlighet att diskutera just hur man upplever outsourcingen. Många synpunkter kom fram om hur man reagerar när man utsätts för en stor förändring. Det viktiga, menade Gunilla Thurfjell som föreläste, är att man känner till att man kan reagera väldigt olika och att det är normalt ATT reagera. Sedan gäller det, påpekade hon, att tänka efter vad man själv kan påverka och hur man också kan göra det.

SVERIGES VERKSTADSINDUSTRIER FYLLER 100 ÅR

Sveriges Verkstadsindustrier (VI) fyller 100 år 1996. Detta har firats på en mängd olika sätt. I Östergötland har olika projektgrupper med representanter från olika företag arbetat tillsammans för att arrangera olika aktiviteter. Målgrupper har främst varit elever och lärare på länets skolor. Bland annat har lärarna deltagit i ett heldagsseminarium angående framtidens industri och 600 elever i Norrköping har deltagit i Tekniktåget.

Seminarium för lärare om framtidens industri - från företag till skola

Verkstadsindustrin står inför en brytningsperiod som innebär att vi går ifrån taylorismen med uppdelningen av arbetsuppgifter till kunskapsföretaget som bygger på varje enskild medarbetares kompetens, ansvarstagande och helhetssyn.

Lärarna i grundskolan och gymnasiet har en viktig roll att motivera elever genom att beskriva verkstadsindustrin i framtiden och den kompetens som behövs. Därför arrangerade verkstadsföretagen i Östergötland ett endagsseminarium för länets samtliga lärare. Linköpings Konsert och Kongress fylldes en tisdag i oktober av lärare, SYO-konsulenter, platsförmedlare och representanter från företagen. Bland seminariemedarna syntes bl a Gillis Herlitz som talade om ungdomens värderingar och vilka krav de kommer att ställa på ett arbete i framtiden och vilken etik och

vilka värderingar företagen måste vila på för att locka och behålla medarbetare. Aila Tejle, Nordisk Bilbelysning (NBB) beskrev hur de arbetat fram gemensamma värderingar i sitt företag. Dessa bygger på att alla är olika t. ex. i ålder, kön, nationalitet. Samtidigt som det krävs en gemensam bas som alla ställer upp på. NBB förankrar också värderingarna med nya medarbetare, om en person inte ställer upp på dessa så skall den inte heller arbeta i företaget, oavsett hur kompetent den är i övrigt!

Thomas Ginner vid Centrum för tekniken i skolan, Linköpings universitet pekade på hur rekrytering till tekniska utbildningar skulle kunna gå till. Istället för att utbilda elever till ingenjörer så bör intresset hos eleverna väckas genom att man refererar till vardagsteknik som eleverna är bekant med och genom att ge eleverna aha-upplevelser. Han poängterade också att det är viktigt med en lång-

siktig satsning i Sverige för att höja teknikämnet status. Hans Lindman, rektor vid Carlsunds Utbildningscentrum i Motala visade på att "It takes a Village to make a child". Med detta menade han att det är viktigt att skola, företag och samhälle arbetar tillsammans för att skapa kompetensprofilen på framtidens medarbetare. Bert-Olov Svanholm, styrelseordförande i Volvo talade om de nya vindar som blåser igenom företagen och att tryggheten numera finns i förändring. Arbetsmarknadsminister Margareta Winberg avslutade dagen genom att ge sin syn på näringslivets och verkstadsindustrins betydelse för sysselsättningen framöver.

Verkstadsföretagens medarbetare vikarier på skolorna!

När lärarna på skolan åkte på seminarium angående framtidens industri så passade verkstadsföretagen på att sända vikarier till skolorna för att pre-

Arbetsmarknadsminister Margareta Winberg

sentera sig och arbetsuppgifterna i industrin idag och i framtiden.

Vikarierna tyckte att detta var ett ypperligt tillfälle att presentera sina företag närmare och väcka intresse för verkstadsindustrin samt att ge en del tips kring vilken typ av kompetens som kommer att behövas i framtiden. Eleverna fick också en del praktiska uppgifter att lösa, t ex att skriva en arbetsansökan på engelska och att arbeta i grupp. Eleverna var nyfikna och ställde en rad frågor kring olika arbetsuppgifter, om löpande bandet, hur mycket språk de behöver kunna, vilka möjligheter det finns att arbeta utomlands, vilken inriktning som kan vara bra att välja till gymnasiet m.m. Lärare och rektorer på skolorna var mycket positivt inställda till industriföretagens vikariejour och tyckte att det var ett bra sätt att visa hur skolorna arbetar samtidigt som eleverna får en praktisk koppling till det de läser.

Tekniktåget!

Tekniktåget är VI's stora satsning jubileumsåret 1996. Tåget började sin bana genom Sverige i augusti och stannade inte förrän i slutet av november. Då hade det gjort uppehåll på mera än 50 orter och tiotusentals elever och andra med koppling till verkstadsindustrin hade haft möjlighet att besöka tåget och delta i det spännande företagsspelet ombord!

Tåget kom till Norrköping i mitten av november. Sexhundra elever från åk 1 på tekniska och naturvetenskapliga utbildningar kom till tåget och mottogs av FN som gav dem det mycket spännande uppdraget att vara med och ta fram världsorganisationens framtida kommunikationsutrustning. Mycket av arbetet skedde i multimediamiljö samtidigt som det också gäller att samarbeta med företagets alla funktioner för att lyckas få fram en så bra produkt som möjligt. Eleverna beskrev tåget

som häftigt, spännande, kul och att de mycket väl kan tänka sig att arbeta på det här sättet i framtiden. Lärare, SYO-konsulenter, platsförmedlare och politiker som besökte tåget upplevde det också mycket positivt och som en mycket seriös satsning för att rekrytera medarbetare till framtidens industri. Representanter från företagen var också inbjudna och bland dem kunde man höra att det är viktigt att verkstadsföretagen fortsätter denna satsning på skolorna för att kunna rekrytera ungdomar med passande kompetensprofil.

I anslutning till tåget fanns en företagsutställning med unga representanter från de olika verkstadsföretagen i Norrköping. Eleverna fick göra en kort tipspromenad samtidigt som de också fick möjlighet att prata med företagsrepresentanterna som kunde beskriva hur arbetena ser ut i industrin idag.

Bild på många av Tekniktågets mycket duktiga värdar

På Ericsson är det en rad medarbetare som ställer upp för att de olika arrangemangen skall fungera. Jag vill rikta ett särskilt tack till följande personer: Camilla Andersson, Ingvar Andersson, Janne Karlsson, Mikael Köneman, Marcus Amberts, Bosse Johansson, Mats Pettersson, Björn Lindahl, Hen-

rik Virro, Magnus Ekstrand, Erik Johansson, Mats Adelman, Mattias Olsson, Anne Broman Norskogen, Rickard Persson och Petr Zatreparek. Tack också till alla dem som gjorde det möjligt att ovanstående personer kunde vara borta från sina ordinarie arbetsuppgifter! Projektgrupperna som arbetat

med ovanstående arrangemang har fått ett förnyat uppdrag att fortsätta arbeta med och utveckla skolkontakterna. Om du har synpunkter och idéer hur detta skulle gå till, hör gärna av dig till undertecknad!

Camilla Wallgren

Regions-LARM

Tekniska Högskolan i Linköping (LinTek) bjöd in Ericsson Telecom AB och andra företag i regionen till deras arbetsmarknadsdag, Region-LARM den 13 november -96. 22 st utställare hade anmält sig till detta ypperliga tillfälle för studenter och företag att knyta kontakter och utbyta erfarenheter.

Utställningen drog igång kl. 10.00 men innan dess hade vi som representerade Ericsson Telecom AB i Norrköping slitit med uppmontering av monter, nermontering av bord och uppmontering av annat bord, jagande av skålar att ha godis i och mycket huvudbry angående

ERA:s borttappade skärmar. Vår företagsvärd Mattias Karlsson gjorde här en stor insats och lyckades strukturera upp det hela. När studenterna började fylla utställningshallen kl. 10.00 var vi klara att besvara alla frågor som studenterna kunde tänkas ställa.

Det visade sig snabbt att det studenterna ville veta var om man tog emot examensjobb och inom vilka ämnesområden vi kunde erbjuda examensjobb, hur många vi tog emot och hur man skulle ansöka osv. Andra frågor som kom upp var praktikplatser under sommaruppe-

Från höger: Tove Hansson, Marianne Philström, Susanne Smith och Karin Forsberg

hållen. De var också mycket intresserade av vårt godis och det linjemagasin (LSM AcA 3) som vi hade med oss. När frågorna om linjekort, kraftkort och styrkort kom skickade vi fram en expert på området, nämligen Karin Forsberg. Karin är själv gammal student från LinTek och hon besvarade galant frågor om komponenter, kretskort och hur många linjer det går i varje magasin.

Vi var fyra personer som representerade Ericsson Telecom AB denna dag. Förutom produktionsledare Karin Forsberg var

vi tre från Personal - Marianne Philström och Susanne Smith från ST/PP och Tove Hansson från SA/HR. Det vi fick med oss hem till Norrköping var att det finns ett stort intresse för Ericsson Telecom. Många ville skriva sina ex-jobb hos oss och vi lovade att se över de eventuella projekt som skulle kunna bli perfekta ex-jobb.

Till sist fick vi också lära oss att det är STOR skillnad på en M:are och Y:are!!

Tove Hansson SA/HR

DIALOG NORRKÖPING

ISSN 0348-5269

JOHANSON & EKLUNDH TRYCKERI AB

DIALOG - NORRKÖPING
ERICSSON TELECOM AB
Box 72, 601 02 Norrköping

Redaktionskommitté: Karl-Ulrik Nilsson, Anders Bergqvist (Ansvarig utgivare), Petr Zatrepaek (Redaktör-Layout), AnnaKarin Olsson (SA), Maria Hallberg (SM), Beata - Koch - Emmery (ST), Roland Andersson (Repr. för Ledarna), Monika Pettersson (Repr. för Metall), Marie Sheiak (Repr. för SIF), Anna-Lena Öhlund (Sekreterare), m fl. Dialog-fotograf: Petr Zatrepaek, som även tagit omslagsbilden. Nästa Dialog får Du i mars. Materialstopp 28 februari.

ROM

Result Oriented Management

Snart är tiden förbi då chefen var den som satte upp mål för arbetet och mätte hur det gick, åtminstone inom SA, produktområde AXE. Vi inför en modell där alla medarbetare är delaktiga. Alla grupper har sina egna nyckeltal, men strävar ändå mot samma mål. Det unika är teamkänslan, att alla får samarbeta för att ta fram sin egen målbild, berättar Bertil Nilsson vid produktområdets kvalitetsstab. Modellen heter ROM, vilket betyder Result Oriented Management eller Resultatorienterad verksamhetsstyrning. Inom SA har ROM använts sedan 1995 och är idag ett verktyg både inom staber, serviceenheter och produktion. I Östersund har man kommit så långt att varje arbetsgrupp inom produktenheterna IOG och CPG nu arbetar efter ROM. Här i Norrköping har SA-enheterna TSS, GSS och ACA kommit en bra bit på väg

- Jag räknar med att vi fått fram mellan sjuttio och sjuttiofem förbättringsplaner när ROM är installerat i Norrköping, berättar Bertil Nilsson vidare.

Det viktigaste är att alla dessa planerade förbättringar hänger ihop - de påverkar alla SA:s mål positivt. ROM drivs nämligen på alla nivåer inom produktområdet, från produktområdets ledningsnivå till arbetsgrupper inom produktenheterna. Bertil Nilsson (som alltså inte är att förväxla med SA:s produktområdeschef med samma namn) är projektledare för ROM inom SA, och den som ansvarar för att modellen införs på alla nivåer inom produktområdet.

• Även om man utgår från SA:s övergripande mål om leveransprecision, bundet kaptital och så vidare, skapar varje grupp sin egen målbild med sina egna nyckeltal att mäta, vilka kommer att sträva mot gemensamma mål, säger Bertil.

Det är chefen som föreslår målen, men alla är med och diskuterar. Vitsen är att de mål man skall jobba emot skall vara ac-

cepterade i den aktuella gruppen. Utifrån målen diskuterar man vilka kritiska framgångsfaktorer som finns, det vill säga vad kan göra att man faktiskt når målen? Utifrån detta gör man en förbättringsplan.

Styrkan med ROM ligger dels i att varje grupp har sin egen målbild, men att denna ändå grundar sig på produktområdets mål. Dels följer man upp mot nyckeltalen ofta, varannan månad.

• Man sätter upp mål för två månader i taget och de målen följs också upp på ett särskilt möte varannan månad; så kallar business control-möte. Då går man igenom hur det gått under perioden och varför. Dessutom listar man förbättringar som gjorts på sidan om, saker som gjorts trots att de inte varit planerade. Totalt på SA i Norrköping har vi listat över hundra förbättringar hittills, planerade och oplanerade!

På business control-mötet gör man också upp mål för nästkommande två månader och bestämmer vilka nyckelproblem (kritiska framgångsfaktorer)

man skall koncentrera sig på. När man jobbar enligt ROM behövs en katalysator, en stödperson som hjälper till att föra arbetet framåt.

• Katalysatorn intervjuar chefen innan målarbetet startar, han eller hon hjälper sedan till att lista nyckelproblem och hitta en vettig prioritering. Katalysatorn är med vid business control-mötena, håller mötesstrukturen och för anteckningar.

På SA/BI har ROM-arbetet nått arbetsgrupperna.

• När alla är med skall varje grupp om runt tolv personer ha sina egna nyckeltal att jobba mot, säger Anders Aröd, produktionsledare.

Hittills har ett 25-tal personer fått utbildning i ROM och diskuterat fram målbilder och kritiska framgångsfaktorer.

• Nästa steg blir att grupperna tar fram sina egna nyckeltal, berättar Anders vidare.

• Det är stor skillnad jämfört med hur vi arbetat tidigare. Nu får alla vara med och diskutera och förhoppningsvis kan det bli bra resultat, säger Brigida Jaurell.

Två av 25-tal personer som fått utbildning i ROM, Birgitta Jaurell och Fredrik Eriksson

Fredrik Eriksson tror att ROM kommer att göra det lättare att hitta förbättringar.

• Idag har vi ett lappsystem, man lämnar en lapp i en låda om man har någon idé om en förbättring. Men det fungerar inte så bra, ibland kanske man inte tror att idén är bra och då skriver man ingen lapp. Det är bättre att diskutera regelbundet. Det som hittills diskuterats inom SA/BI som framgångsfaktorer är bland annat en förbättring av flödet inom SA/BI:s manuella montering.

- Vi tror att vi kan förbättra effektiviteten med cirka 30 procent genom att ändra vårt eget arbetssätt, säger Anders.

Man planerar också att införa SSPS, ett datasystem för att följa upp och förbättra processer. Dessutom behöver man utveckla samarbetet med inköpsavdelningen.

En viktig del i ROM är som sagt den regelbundna uppföljningen som sker var annan månad. Då är det gruppen som redovisar för sin chef hur det går, inte tvärtom som ofta sker idag.

• Nu måste vi också hitta bra sätt för att visa vad vi mäter och hur det går för varje grupp, påpekar Anders Aröd.

Ett sätt som redan provats vid en ytmonteringslina på SA/BI är en enkel whiteboard-tavla där varje skift skriver in hur stor utnyttjandegrad man haft i maskinen.

"Kompetensgap" har det talats om en hel del i november. Vad är då detta och varför är det viktigt? Läs nedanstående artikel där vi förklarar uttrycket....

Competence Review 1996

Det blir allt viktigare med kompetens - framför allt rätt kompetens! Trygghet i kompetens - inte i tjänst! Det var ett måtto som föll den dagen när Competence Review presenterades i Norrköping. Vad är då "rätt" kompetens? Vem bestämmer detta och hur kan just de veta? Undertecknad ombads att skriva om Competence Review och eftersom jag själv är rätt så ny inom Ericsson så beslöt jag mig för att samtidigt skaffa mig själv mer kompetens om just - kompetens!

Vi står inför en förändring med nya kunder och en allt hårdare konkurrens utifrån.

Organisationen är dynamisk. Det går inte att förutsäga vad som skall hända, men det går att förbereda sig på vilken kompetens som krävs.

Kompetens är inte bara formella kurser och utbildningar.

"Kompetens är att tillägna, använda, utveckla och dela med sig av kunskaper, egenskaper och erfarenheter".

Ett av Ericssonkoncernens övergripande mål för 1996 är att se till att det kompetensut-

vecklingsarbete som ledningen beslutat om verkligen kommit igång ute i organisationen. Syftet är att få en samlad bild av den kompetens som idag finns i företaget och på vilka områden vi kommer att behöva mer kompetens i framtiden, det s.k. "kompetensgapet".

I november genomfördes en undersökning, kallad Competence Review, för att se hur långt den här processen kommit. Göran Westberg, personalchef inom BX Produktion och Anders Bergqvist (ST/P) genomförde undersökningen på SH (mekanik), ST och SA:

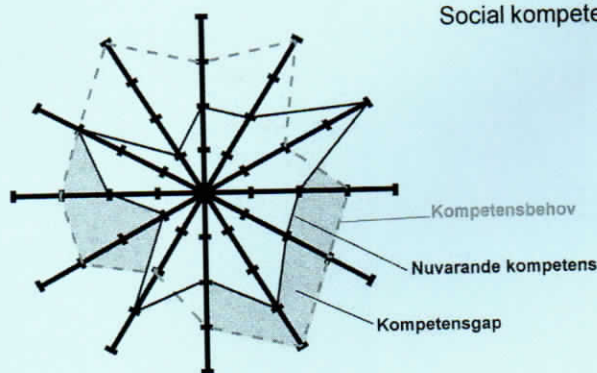
Målet för 96 har varit att sprida den här kompetensmodellen åtminstone t.o.m. PL-nivå. 1997 kommer vi att ha genomfört den hos samtliga medarbetare inom produktionen, kommenterar Anders Bergqvist.

Kompetensmodellen som nu kommer att användas inom hela Ericsson ser på papperet ut som ett hjul med ett flertal ekrar. Varje eker är ett kompetensområde och har en nivåbedömning T, A, B, C, D. (se bild). Vissa ekrar är förangivna, andra namnges individuellt med de kompetensområden man anser

Kompetensprofil

Yrkeskompetens

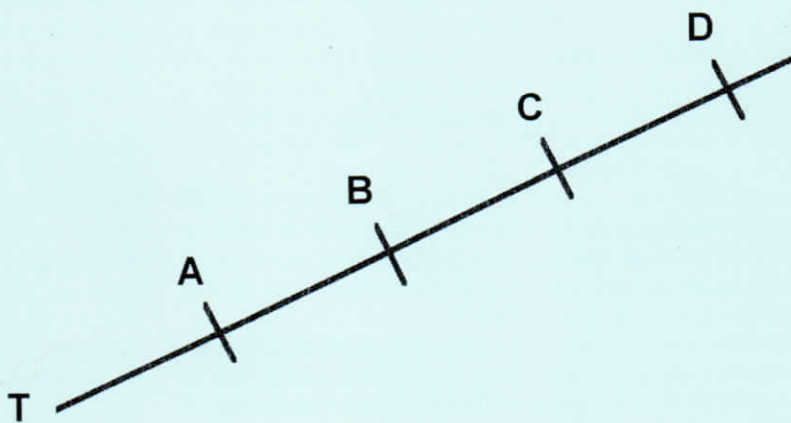
Social kompetens

Affärs-/Verksamhetskompetens

"Kompetensgapet" är skillnaden mellan den kompetens som idag finns i företaget och den kompetens som vi kommer att behöva i framtiden.

Kompetens skala

Skalan T, A, B, C, D på varje eker betyder:

T	Trainee, under upplärning inom sitt område
A	Utför praktiskt arbete inom kompetensområdet
B	Självständig planering och utformning av kompetensområdet.Handledning av nya medarbetare
C	Övergripande syn på organisationen. Utvecklar och initierar inom kompetensområdet. Mål och resultat. Kan handleda andra.
D	Nyskapa inom kompetensområdet. Långsiktiga mål och strategier för kompetensområdet.

vara nödvändiga för sig själv och sin grupp. För varje eker gäller att beskriva: strategisk kompetens (kompetens som bör nås inom 3-5 år), kritisk kompetens (kompetens som bör nås inom 1-2 år) och nuläge. Varje medarbetare är med och utformar sitt eget hjul som sedan ligger till grund för framtida PU- (personlig utveckling) samtal där kompetensutveckling är en viktig del

Varför görs då ett sådant här "kompetenshjul" på alla nivåer?

- För att få en helhetssyn på vilken kompetens som behövs i framtiden. Den här modellen har en mängd fördelar: På det här sättet kan vi skapa en bild av den kompetens som individen, gruppen, PL och enheten besitter. Varje medarbetare har här verkligen en

chans att föra fram sin egen kompetens och att tillsammans med sin chef se och utveckla ytterligare kompetens som företaget i framtiden har behov av. Dessutom blir gapet mellan den kompetens vi har och den kompetens vi behöver synlig och det blir så betydligt lättare att styra kompetensinsatserna åt rätt håll, säger Anders Bergqvist.

Hur låg vi då till på SA och ST med kompetensarbetet när Competence Review genomfördes?

Anders Bergqvist: - Vi ligger bra till. Halva organisationen har påbörjat processen med att identifiera den kompetens som finns idag och vilken sorts kompetens som behövs i framtiden. Det finns på många håll redan aktivitetsplaner på hur man ska fylla

det "kompetensgap" som man kommit fram till. Cheferna är engagerade och driver på det hela. Vissa enheter har kommit längre i den här processen, speciellt inom ST/C där det finns en heltidsresurs för just kompetensutveckling och som har haft stor betydelse för det här arbetet.

Om vi ser till det område vi tillhör, Production Operations, så har vi kommit långt inom Ericsson. Ser vi det i ett ännu större perspektiv så ligger Ericsson med det här kompetensarbetet mycket bra till jämfört med många andra stora företag i Sverige.

Beata Koch-Emmery

Reseberättelse från miljörevisionsresan den 17-25 oktober i Bilbao Spanien, S:t Omer Frankrike samt Zagreb i Kroatien.

Miljörevisioner, som de beskrivs i reseberättelsen nedan, utförs på uppdrag av Mats-Olof Hedblom, Ericssonkoncernens miljöchef. De revisorer som deltog vid den här resan var Barbro Pettersson HF/LME/DTG och Ulf Ljungberg IM/ETX/ST/NM.

Torsdag den 17 oktober

På torsdageftermiddag startade resan från Sverige till Bilbao i Spanien med en första mellanlandning i Bryssel, där jag skulle sammanstråla med Barbro. Vi hade kommit överens om att så fort vi landat skulle vi höras av per mobiltelefon. Jag landade 15 minuter före Barbro. När en kvart gått gjorde jag mitt första försök att nå Barbro på telefon. Vad jag då inte visste var att ska man ringa till en annan Telia-telefon utomlands så ska man först ringa Sverige dvs +46 och sedan ska 0-an på 070 tas bort.

Jag hade alltså ingen framgång med ringandet till Barbro och tanken kom då naturligtvis att "hoppas att hon inte landar för sent så att hon missar planet till Bilbao" där vår första revision skulle äga rum. Från gate 37 skulle Bilbaoplanet avgå, så jag gick dit och satte mig för att invänta Barbro. Barbro infann sig i god tid före avgång. Vid tiotiden på kvällen var vi sedan äntligen i Bilbao. Efter att förhört oss med hotelreceptionen om hur lång restid som erfordras för att ta sig till Ericssons anläggning i Bilbao samt gjort upp ett schema för morgonen så sade vi godnatt.

Fredag den 18 oktober

INE, som anläggningen på Ericssonspråk heter, ligger c:a 7 kilometer utanför själva stadskärnan högt beläget i de berg som omgärdar Bilbao. När INE byggdes som första anläggning på området tilläts enbart "ren"

industri att etablera sig där. På området ligger därför idag endast verksamheter som enligt myndigheten kan betraktas som "ren".

Det är roligt att besöka fina anläggningar såsom INE. När vi lämnade anläggningen frågade vi oss "varför var vi här"? God ordning och välskött anläggning är ett av de omdömen som vi fällde om INE. Vi måste ju i alla fall besöka alla anläggningar för att konstatera hur miljöarbetet bedrivits.

Väl tillbaka på hotellet fortsatte vi att sammanställa de noteringar vi gjort och de intryck som vi fått under dagen. Frammot 22.00 var ett uppkast till protokoll klart. Vi gick då en promenad och kände på pulsen på natlivet i Bilbao. Vädret påminde mycket om svensk sommarkväll och folk var ute och flanerade, många tillsammans med sina barn. Som svensk är man inte van att små barn följer med sina föräldrar ut på promenad efter klockan 22.00, vilket är en iakttagelse som man ofta gör när man besöker medelhavsländerna. Men det känns mycket naturligt och bra där det fungerar så här.

Lördag den 19 oktober

Lördag förmiddag var ledig så vi var tidigt nere i restaurangen och åt frukost för att sedan hinna med att se lite av Bilbao. Bl.a. var vi och tittade på ett museum som var under byggnad. Utifrån sett ett stort oregelbundet och snett hus med fasaden klädd med blank plåt. Mu-

seet kommer säkert att bli känt för sitt utseende.

Vid ett-tiden var vi tvungna att bege oss till flygplatsen för att vid 21.30 landa i Paris. Väl framme vid hotellet så kastade vi in väskorna på våra rum för att sedan titta på Paris by night. Jag har aldrig tidigare varit i Frankrike och jag var ivrig att få se så mycket som möjligt. Två kvarter från hotellet låg Notredam som verkligen är en imponerande kyrka. Kvällsmaten intog vi i Latin-kvarteren och bestod av löksoppa och ett glas vin som smakade härligt.

Därefter tog vi sikte på Eiffeltornet. Vi hade promenerat utmed Seine säkert en timme när vi kom fram till Place de Concorde varifrån vi såg Eiffeltornet och Triumfbågen på långt håll. Klockan hade då passerat midnatt, så vi gav upp att försöka nå Eiffeltornet och promenerade tillbaka.

Söndag den 20 oktober

På söndag morgonen ordnade vi med en hyrbil som levererades till vårt hotell kl. 10.00. Vi lastade in vårt pick och pack och begavs oss mot S:t Omer. Efter ett kort besök vid Sacre-quer lyckades vi direkt ta oss ut ur Paris på rätt väg. Vi var mäktigt stolta med vår bedrift.

Efter c:a tre timmar och 25 mil var vi framme i S:t Omer som ligger c:a 4 mil från Calais. Vi åt middag på hotellet och gick sedan och lade oss. Resandet tar på krafterna.

Måndag den 21 oktober

På morgonen kom en av medarbetarna från MET, Marie-Noelle Gabarott och hämtade oss. Vi hade ju egen bil så vi åkte efter Marie-Noelle. Hon talade en utmärkt engelska och var vår ciceron under vårt besök.

Även på den här fabriken kunde vi bara konstatera att anläggningen sköts mycket bra och våra påpekanden var att betrakta som petitesseer.

Tisdag den 22 oktober

Först på tisdagsmorgonen gick vi igenom ett antal frågetecken som vi hittade när vi sammanställde måndagens övningar på måndagskvällen. Efter det påbörjade vi avslutningsmötet där vi muntligen rapporterade av de påpekanden vi hade. Efter lunch påbörjade vi sedan återresan till Paris varifrån vårt flyg till Zagreb skulle avgå. Vi hade bokad rum på ett hotell i direkt anslutning till Charles de Gaulles flygplatsen för att underlätta avresan på onsdagsmorgonen.

Onsdag den 23 oktober

Klockan 09.30 avgick flyget till Zagreb med en mellanlandning i Zürich. Då vi närmade oss Zagreb var vi nyfikna på hur det skulle se ut. Vi var dåligt pålästa om kriget även här. Att landa i Zagreb, som är en stad med ca: 1 miljon invånare, såg ut som att landa i vilken stor europeisk stad som helst. Ett lapp-täcke med välskötta åkrar inringade staden. Vi fick senare veta att Zagreb bl.a. 1991 varit utsatt för flygbombningar. Även senare har angrepp förekommit. Man kan idag som besökare inte se några spår av krig.

När vi passerat tullen och kom ut i terminalbyggnaden var det första vi såg en skylt med namnet Ericsson. Vi hade redan i Sverige fått besked att någon

från Ericsson-Nikola Tesla skulle hämta oss. Det kändes mycket bra för vi hade inte växlat till oss några Kroatiska pengar (Koner). Första tanken när vi satte oss i Ericssons Volvo 940 var att det kändes lyxigt. Jag hade nog en förutfattad mening om att här inte fanns de nyaste modellerna av väst-bilar. Här hade jag helt fel. Även om man kan se Trabanters så var bilfloran i stort som i Stockholm.

Torsdag den 23 oktober

På torsdag morgon kom samme chaufför, som hämtade oss vid flyget, till hotellet. Väl framme vid anläggningen som är belägen rätt centralt i staden så sökte vi Kjell Casenberg som är en av de personer som Barbro haft kontakt med under planeringsstadiet. Hans assistent Mr Duro Mesic hämtade oss. Väl uppe i konferensrummet där det inledande mötet skulle ske, möttes vi av en av miljösamordnarna i Zagreb. Hon höll Ericssonkoncernens miljörapport för 1995 i handen. Av någon anledning så har ett fotografi på mig hamnat på omslaget till den. När hon såg att det var han på omslaget som kom i "natura" så lyste hon upp och ville genast ha en autograf av mig bredvid bilden. Det var en ny erfarenhet att vara "kändis".

Förmiddagen ägnades åt genomgång av dokumentation etc. och eftermiddagen gjorde vi en rundvandring i anläggningen.

Anläggningen i Zagreb visar spår av att man saknar resurser att underhålla i samma utsträckning som på de flesta andra håll. Medvetenheten och kunskapen hos alla berörda var dock mycket bra varför vi bedömde att man snart kommer att vara ikapp. Dagen avslutades med en kort muntlig redovisning av dagens noteringar.

På kvällen guidades vi runt i

stadskärnan av Kjell Casenberg innan vi tillsammans åt middag på en liten mysig restaurang.

Fredag den 24 oktober

Den andra anläggningen i Zagreb är en PCB-fabrik (mönsterkortsfabrik). Eftersom jag har mina rötter i mönsterkortsanläggningen i Norrköping tyckte jag det var speciellt intressant att besöka den här anläggningen.

Utpekande för anläggningen var att den är välskött med god ordning.

På reningsverks- och tankplan var det torrt och rent och mycket god ordning.

Normalt brukar den här typen av tillverkning ha en hel del "blask" i källarplan. Men inte här! Källaren var lika fin som produktionsplan.

Utsläppskraven från myndigheterna är här inte lika "tuffa" som i Sverige, men reningsanläggningen motsvarar i stort de vi har hemma. Mycket glädjande att se.

Hemresan påbörjades strax efter 18.00 och vi landade i Stockholm vid midnatt. Någon hemtransport med tåg eller flyg på natten fanns inte så jag hade ordnat en hyrbil som jag hämtade på flygplatsen. Efter att ha lämnat av Barbro där hon bor så satte jag kosan mot Norrköping. 02.30 parkerade jag utanför mitt garage hemma.

Gissa om jag var trött och det var skönt att vara hemma.

Miljörevision

Ericssonkoncernen införde 1990 "Intern Miljörevision" som ett instrument för koncern/företagsledningen att säkerställa ett bra miljöarbete.

Intern miljörevision är ett system där Ericsson-interna revisorer synar de egna anläggningarna ur yttre miljösynpunkt. Revisionsprogrammet överrensstämmer med hur ICC (In-

ternationella handelskammaren) och MIS (Miljörevisorer I Sverige) rekommenderar hur det ska bedrivas.

Hela världen

Idag har över 80 st revisioner utförts inom Sverige och utomlands.

Revisioner har utförts både i Mexico och i Australien och nästan överallt däremellan.

När man kommer från Sverige, där "vi är så bra på miljöarbetet", så hade vi tidigare den förutfattade meningen att det skulle bli tufft och mycket att påpeka på de utländska anläggningarna. Det har visat sig att de ur miljösynpunkt bästa anläggningarna har återfunnits i Italien, Spanien och Frankrike.

Det må vara att det finns miljöproblem i många länder, men Ericsson sköter sig föredömligt runt hela världen

Etik

Just detta är mycket viktigt eftersom det annars kan tolkas att bolaget exporterar miljöfarlig produktion eller att det blir billigare att bedriva produktion utomlands ur miljösynpunkt. Annars är det påtagligt hur lika anläggningarna är runt världen. Man känner sig nästan hemma var man än kommer beroende på layout uppläggning etc.

Revisorer

Inom Ericsson är Barbro Petersson LME/DTG utsedd till miljörevisor. Till sin hjälp har hon sex assisterande revisorer som alla genomgått samma utbildning för miljörevisorer. Vid 2-3 tillfällen per år träffas miljörevisorerna och går igenom utförda revisioner samt fördelar anläggningar som ska revideras sinsemellan för det närmaste halvåret framåt. Per år blir det 4-5 revisioner varav 1-2 kan vara utomlands per revisor.

Ulf Ljungberg

Gott Nytt År 1997!

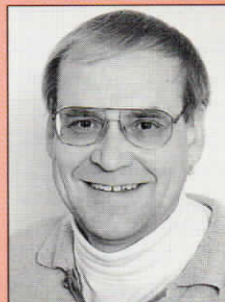
Vikinghälsan kan nu blicka tillbaka på tre händelserika samt framgångsrika år - sedan starten har vi fördubblat vår verksamhet.

Dagens företagsvård arbetar på en helt öppen marknad. Är vi inte tillräckligt duktiga och professionella kommer kanske inte kunden tillbaka.

Vi som arbetar inom Vikinghälsan känner oss självfallet sporrade av detta och därför sätter vi alltid kunden i centrum.

Till alla våra kunder vill jag rikta ett varmt tack för det gångna året. Vi på Vikinghälsan ser fram emot ett fortsatt gott samarbete under 1997.

Bengt Jacobsson
VD

STEP UP

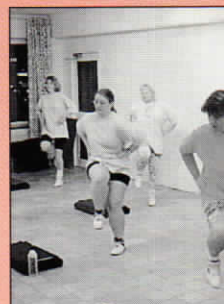
- ett nytt steg i livet -

Nu har vi börjat med Step up i vår ombyggda Gym-hall på Malmgatan.

Step up passar gammal som ung, kvinna som man. Vi kan garantera att det ger ordentlig motion.

Häng med du också. Gym-hallen är öppen måndag, tisdag, torsdag. Step up kör vi på onsdagar.

Ring Ulla, Vikinghälsan
ankn. 24 14 95

Korta
nyheter!

Ny informatör på ST

Beata Koch-Emmery

1983 flyttade jag från Norrköping.

I bagaget till Tyskland hade jag min cykel, en väska med kläder och flera, stora krukväxter som fick sticka ut genom takluckan under resan ner. Samtliga (växter) avled! Under nästan 10 år arbetade jag sedan i Hamburg på dåvarande Sveriges Turisträds utlandskontor bl.a. med information och massmedia.

1993 flyttade hela familjen (man och två 1-åringar) tillbaka till Sverige och ett år senare till Norrköping.

På ST arbetar jag sedan mitten av september med intern information. Det är ett arbetsområde under uppbyggnad och jag kommer att ha nära samarbete med AnnaKarin Olsson på SA och Petr Zatreparek. Med de organisatoriska förändringar som vi genomgår just nu kom jag rätt in i hetluften och det råder ingen brist på arbetsuppgifter.

Som f.d. "Icke-Ericssonare" är det som att komma in i en helt ny värld - en teknikens och förkortningarnas värld!

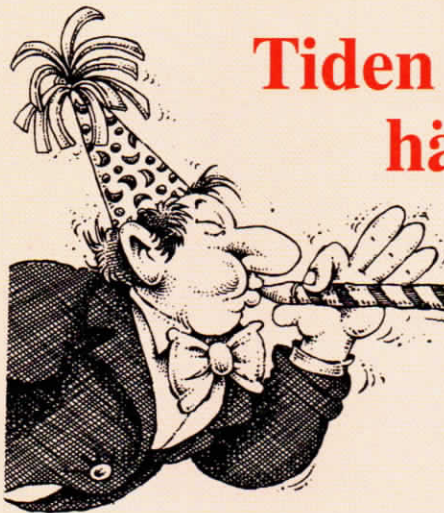
MILJÖHANDBOKEN, NU ELEKTRONISK I DIN PC

Miljöhandboken LZB 101 3454 Usv, kommer från och med 15/12 ersättas av en elektronisk version och samtliga befintliga pärmar dras in.

Miljöhandboken är det styrande dokument där alla övergripande rutiner och instruktioner för Ericssons miljöarbete (arbetsmiljö och yttre miljö) i Norrköping återfinns.

Den återfinns under standardapplikationer i NRK-nätet. Du som vill ha tillgång till Miljöhandboken och inte är ansluten till NRK-nätet kan höra av dig till Kjell-Ove Söderström tel. 1621.

Tiden är, liksom vi, här och nu

*Vi springer från det ena, till det andra. Fortare och fortare. Stressa på jobbet, jaga till bus-
sen, snabbaste vägen, hasta till dagis, snabblagad mat och kaffe på stående fot - skynda,
skynda. Vad är det egentligen för liv vi lever?!*

*Visst har vi det bra, de flesta av oss. Vi har en hög levnadsstandard jämfört med hur man
lever i många länder. Vi har bostäder, skolor och sjukvård. Sedan kan man tycka att det är
bedrövligt med arbetslösheten och att det är hemskt med alla besparingar och neddrag-
ningar inom den offentliga sektorn. Trots detta, skulle nog våra släktingar ett par genera-
tioner tillbaka tycka att vi hade det fantastiskt bra. Samtidigt tror jag att vi har missat nåt
väsentligt.*

*Att finna stillhet och tystnad har plötsligt blivit lyx. Det finns speciella kursgårdar som
erbjuder just detta; kom till oss och stressa av, upplev tystnaden, andas frisk luft. Det är väl
ändå konstigt - det som egentligen är det enklaste har blivit en försäljningsvara. Något som
finns åtkomligt för dem som har råd och tid. Eller är det så att vi av slentrian dras med i
hetsen, att vi inte tänker själva utan bara accepterar att "så här är det" och att vi inte har
något val? Det tål att tänka på...*

*Så här inför julen finns så många "måste". Man måste baka, måste laga mat, måste tvät-
ta alla mattor, måste koka knäck, måste julpynta och julpyssla och julhandla. Kanske borde
man stanna upp ett tag och fundera; om jag inte gör det här, blir det ingen jul då? Jag
lovar, julen kommer, oavsett hur många dammråttor som står på parad.*

*Den här tiden som vi lägger ned på att hasta runt före jul, skulle vi kunna använda så
mycket bättre. Varför inte passa på att umgås med familjen, ta en kväll när man bara kry-
per upp i soffan för att läsa en bra bok, eller gå ut på en lång promenad?*

*Tiden är, liksom vi, här och nu. Det gäller att ta vara på den och göra det bästa av den. Vi
har ETT liv och det är bara vi själva som kan bestämma hur vi skall leva det. Ingen annan.*

*Jag hoppas att årets julklapp inte blir ett Internet-abbonemang eller nån ny fantastisk
sladdlös hushållsmaskin. Jag hoppas att alla dubbelarbetande kvinnor inte sitter utschasa-
de i soffan på julaftons kväll. Jag hoppas att butikernas julhysteri inte lurar oss alla, utan
att vi bestämmer oss för att göra vettigare saker än att springa runt i affärer.*

Tiden är, liksom vi, här och nu.

God Jul och Gott nytt år!

